ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 20. TWO SECTIONS (SECTION 1) ЦЕНТІВ 20 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 31-го СІЧНЯ (JANUARY) 1976 No. 20. VOL. LXXXIII.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В МИНУЛОМУ РОЦІ ДОБИВСЯ ПОВАЖНИХ УСПІХІВ, СПОДІЄТЬСЯ ЩЕ БІЛЬШИХ В БІЖУЧОМУ РОЦІ — СТВЕРДЖУЄ ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Джерзі Сиτі. — Український Народний Союз в минулому 1975-му році добився поважних успіхів, збільшивши своє майно на понад сорок мільйонів долярів, придбавши 3,111 нових членів і винаймивши вже майже всі — без одного з половиною — поверхи вільних ще приміщень в своїй 15-поверховій Українській Будівлі, як і рядом інших досягнень, що становлять добру передумову та дають справдані надії на ще більші успіхи і досягнення в біжучому 1976-му році — ствердив у підсумках і висновках Головний Екзекутивний Комітет УНС на своїх чергових нарадах, які відбулися тут у власних приміщеннях в четвер, 29-го січня. Наради відкрив у пополудневих годинах і ними проводив головний предсідник Йосип Лисогір і в них, разом з ним, взяли участь: заступник головного предсідника д-р Іван Флис, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир пані Уляна Дячук і головний організатор Степан Гавриш та ред. Антін Драган. Сенатор Павло Юзик, головний директор УНС на Канаду, виправдав свою неприявність з уваги на те, що він, як голова Комісії Людських Прав при СКВУ, був з рамени СКВУ в дорозі до Парижу на зустріч і розмову з Леонідом Плющем.

З уваги на те, що попередні наради цього Екзекутивного Комітету відбулися тільки чотири тижні тому, 29 грудня 1975, головний предсідник Й. Лисогір запропонував, щоб на цих нарадах обмежити звітування та найбільше уваги присвятити актуальним справам, зокрема проголошеній вже новій організаційній кампанії, що відбувається і розгортається під знаком святкувань 200-річчя Американської Незалежности та 100-річчя Українського Поселення в цій країні. Другою важливою справою було арбітрарне рішення в справі вимаганих контрактором додаткових коштів Української Будівлі, спричинених господарською коньюнктурою.

ЗВІТИ УРЯДОВЦІВ

Головний касир пані Уляна Дячук, традиційно започатковуючи звітування, насамперед поінформувала про нові інвестиції та деякі трансакції у вартісних паперах, що їх однодушно одобрено. Даючи коротку загальну оцінку фінансового розвитку в минулому році, звітодавець ствердила, що за допомогою наших відданих Відділових секретарів, в грудні минулого року зібрано членських вкладок на суму 295,855.74 дол., себто на 25,000 дол. — більше чим в грудні попереднього року. Звітодавець додала ,що деякі канадські секретарі прислали були вкладки не тільки за грудень, але й за листопад, а декілька також за жовтень. Завдяки цим спеціяльним старанням наших секретарів, рік 1975 дав рекордову суму вкладок 3,013,086.16 дол.

Всі прибутки грудня, не включаючи амортизації та сплачених інвестицій ,дали суму на 15,500 дол більше, чим рік раніше.

Грудневі видатки УНС (знову не влючаючи амортизації та нових інвестицій) збільшилися на суму 77,048 дол., в порівнянні з груднем попереднього року, а це тому, що майже вдвоє більше, чим рік раніше, виплачено за дозрілі вивінувальні грамоти (88,600 — в 1974 році; 163,700 — у 1975 році).

Рік 1975-ий, замкнули ми сумою 40,037,970 дол. майна УНСоюзу, що вказує на приріст майна у висоті 747,544.06 дол. За попередній рік збільшено майно УНСоюзу на 479,000 дол.

Головний секретар Володимир Сохан подав у своєму звіті, що в 1975 році УНСоюз придбав 3,111 нових членів, які набули грамоти на загальну суму 7,537,00 дол. забезпечення. В тому числі було 883 нових членів у відділі молоді із сумою 1,290,000 забезпечення, 1,727 членів у відділі дорослих із 3,742,000 дол. забезпечення та 501 акцидентова грамота на суму 2,505,000 дол. забезпечення. В 1975 році видано 144 нові грамоти з виграшами однорічних вкладок кляси P-20 на суму 1,000 дол. забезпечення.

УНСоюз закінчив 1975 рік із числом 69,149 активних членів, в тому 18,718 в деп. молоді, 44,376 в деп. дорослих, та 6,055 з акцидентовими грамотами. Впродовж звітового року УНСоюз втратив в активному членстві 1,437 членів, виказуючи втрати в деп. молоді — 808 членів, в деп. дорослих — 775 членів, та прибуток в акцидентовому забезпеченню на 146 грамот. В загальному числі чле-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Сенатор Юзик, голова Комісії Людських Прав при СКВУ, матиме зустріч з Плющем

Торонто. — Тут з кіл Президії Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців стало відомо, що голова Комісії Людських Прав при СКВУ, сенатор Павло Юзик, мав виїхати в п'ятницю, 30-го січня, до Парижу на устійнену раніше зустріч і розмову з Леонідом Плющем, звільненим недавно із совєтського психіятричного закладу в Дніпропетровську українського математика, та його родиною. Сенатор Юзик повернеться до Канади вже в неділю, 1-го лютого, а про свою зустріч і розмову з Плющами звітуватиме на Пленарній Сесії СКВУ, яка має відбутися тут з кінцем наступного тижня, 7 і 8-го лютого.

Сен. Павло Юзик

Роковини Української Державности в Чікаґо

Чікаґо (Лука Костелина). — Як уже інформовано у „Свободі", українська громада нашого міста цього року гідно вшанувала 58-му річницю Акту 22-го січня, який в 1918-му році для українського народу проголосив державність та самостійність.

У четвер, 22-го січня ц.р., перед храмом свв. Володимира і Ольги відбувся апель українських комбатантських формацій та піднесення національного прапору — символу української незалежности. Відтак у храмі була відправлена Свята Літургія. Вечором того ж дня в українських церквах були відправлені в наміренні українського народу молебні, в яких взяли участь в своїх одностроях молодечі організації та інші організовані одиниці зі своїми прапорами.

В суботу, 25-го січня, в Шеретон готелі роковини української незалежности відзначено великим бенкетом, в якому взяло участь понад 700 осіб. На бенкеті були присутні представники різних національних груп, як альбанців, білорусів, естонців, італійців, литовців, німців, поляків, словаків, сербів, корватів та жидів. З американських гостей був присутній керівник комітету на стейт Іллиной для відзначення 200-річчя Незалежности Америки та представник Деніела Вокера, губернатора нашого стейту, який, між іншим, відчитав проклямацію що її видав губернатор з нагоди 58-ої річниці Акту 22 січня. Губернатор також використав нагоду бенкету і через свого представника передав для української громади в Чікаґо, об'єднаної в УККА, своє признання для неї та нагородив її щитом (пляком) з відповідним написом.

Святочний бенкет відкрив д-р Юліян Куляс, голова Відділу УККА. Він також виголосив святочне слово в англійській та українській мовах. В своїм слові він звернув особливу увагу на обо-

(Закінчення на стор. 4-ій)

День Української Соборности в Байоні

Байон, Н. Дж (Зиновій Б. Сірий). — В день 21-го січня цього року відбулося тут офіційне підписання проклямації Дня Української Соборности. Проклямацію підписав посадник міста Деннис П. Коллінс у своїй канцелярії адміністративного будинку в присутності представників місцевих українських церков і організацій. Присутніми були: о. Володимир Левицький — парох української католицької церкви, о. Євген Новіцький — парох української автокефальної православної церкви св. Софії, Мирон Солонинка — представник Українського Народного Дому, Михайло Голубець — представник ООЧСУ, Михайло Білик, — голова православного Церковного комітету, пані Ріба Катериняк — від жіночих організацій католицької церкви, та Пол Катериняк і Арета Сірий від Марійської Дружини. Присутнім теж був Василь Воронкевич.

В четвер, 22-го січня, на машті адміністративного будинку та на Українському Народному Домі гордо повівали на морозному вітрі, побіч зоряних американських, українські національні прапори.

День Соборности завершено Святочним Концертом в заповненій залі нового Українського Народного Дому в пополудневих годинах в неділю, 25-го січня 1976.

Програму відкрив вступним словом Зиновій Р. Сірий, голова місцевого Відділу ООЧСУ, привітавши присутніх, зокрема приявних на залі двох учасників визвольних змагань: сотника Антона Пахолка і п. Михайла Волошина. В слід за цим о. Володимир Левицький відчитав благальну молитву, під звуки пісні „О, Прославлений", що її і ряд інших пісень виконав збірний хор під орудою о. протодиякона Павла Пушкаренка. Тріо „Троянди" під проводом Марійки Фесьо виконали дві пісні. Поему Тараса Шевченка „До Основяненка" рецитував із уривками сольоспіву о. протодиякон Павло Пушкаренко. Деклямували: Поля, Степан і Марко Катериняки. Пролог до поеми „Мойсей" Івана Франка виконав Зиновій Б. Сірий. Святочну доповідь виголосив о. Євген Новіцький. Проклямацію Дня Української Незалежности відчитав Василь Катериняк. Американський гимн на початку імпрези співала Марійка Фесьо. Концерт закінчено співом українського національного гимну.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ В ЕЛИЗАБЕТІ, Н. Дж.

Підписання проклямації „Дня Української Незалежности" посадником міста Т. Данном в приявності представників місцевих організацій, учнів парохіяльної школи св. Володимира, школи українознавства і Пластової молоді. Український прапор повівав на ратуші міста, а головна вулиця міста була перейменована на вул. „Української Незалежности". На фото (зліва): М. Демгишин, д-р Р. Граб, М. Бокало з доцкою Таїсою, Б. Курівгак, У. Пінковська, М. Пінковський (гол. Від. УККА), посадник міста Т. Данн, Р. Бойгук, о. Й. Федорик (парох), М. Овчарів, А. Курівгак, М. Іванців, В. Шевгук, Б. Федик.

ПЕРЕБУВАННЯ ЛЕОНІДА ПЛЮЩА У ФРАНЦІЇ

ІНФОРМАЦІЇ ГАЗЕТИ „ФРАНКФУРТЕР АЛЬҐЕМАЙНЕ ЦАЙТУНҐ"

Написав Зенон Пеленський

Мюнхен. — Щоденник „ФАЦ" оцінюють не тільки в Західній Німеччині та в Західній Европі, а й ширше у світі, як серйозне і добре ознайомлене джерело інформації. „ФАЦ" має ліберально-правий напрямок. Редактор Герберт Кауфманн вмістив у „ФАЦ" з 23 січня 1976 обширну вістку про обставини перебування Леоніда Плюща у Франції. Подано вістку в цілості, в дослівному перекладі. Вістка має заголовок: „Математик Плющ і 'ліві' учителі". Текст:

„Ближчі обставини перебування Л. Плюща, совєтського математика, який недавно виїхав до Франції, стали останніми днями предметом спекулятивних розглядів. Плющ прибув після довгорічного примусового ув'язнення у психіятричному закладі та після довгого перебування під наркотиками. Французька профспілка учителів СНІ (Сесісте Насіональ дез'Енстітітир) заявила свою готовість взяти на себе кошти утримання родини Плюща на три місяці, віза їх перебування у Франції виставлена на цей же термін. Появилися тепер закиди, що СНІ „захопила" Плюща для себе та що він тепер перебуває під ізоляцією „комуністичних елементів". Французький адвокат Дельруа, якому приписано повищі закиди, тепер заявив злагіднюючe, що при помічниках Плюща мовиться про „ліві елементи", однак такі, які грають гру „комуністичної пропаґанди".

Леонід Плющ

„Як треба вмістити Профспілку учителів? Вона складається із декількох груп, які стоять на різних політичних позиціях. Найбільша група

(Закінчення на стор. 4-ій)

Громада Детройту Святом Державности прославляє Україну

Детройт (С. Ф.). — Українська громада великого Детройту та метрополії відзначила 58-му річницю проголошення самостійности України в концертовій залі Фітцджерал гайскул. Свято почалось виконанням американського гимну під фортепіяновий акомпаньямент Марії Лісовської. Відкрив свято та привітав гостей голова Ділового Комітету інж. Б. Петріна, а проклямацію губернатора Міллікіна відчитав суддя Найвищого Суду стейту Мічіґен Джеймс Л. Раєн.

Заступник голови ВО УНР д-р А. Жуковський привітав присутніх від імени УНР та зазначив велику політичну ролю екзильного уряду, історична тяглість якого має непоборну юридичну основу й об'єднуючу силу всіх патріотів України.

Голова Українського та Мічіґенського Комітету 200-ліття Америки та 100-ліття поселення українців в Америці, д-р Маруся Бек з експресією модерного політика виклала завдання українців і їх успіхів у ЗСА та накреслила плян політичної праці української еміґрації в боротьбі з московсько - комуністичними імперіялістами.

Головну доповідь мав професор Мічіґенського університету д-р Роман Шпорлюк, який на аналізі й порівнянні історичних подій державних і недержавних народів; на рівні сучасної філософської думки розкрив причини прогри України в період Національної Революції, та високо оцінив творців Української Держави в 1917-21 роках.Доповідач особливо відзначив ролю в творенні духової самостійности в українському народові академіка Михайла Грушевського, історична концепція якого

(Закінчення на стор. 4-ій,

Громада в Джерзі Сиτі склала $2.080 на цілі Комітету 200-річчя

Джерзі Сиτі (Є.К.) — Близько сто років тому українці - поселенці в Джерзі Сиτі, одні з перших в цій країні, клали основи українського організованого життя. В середу 21-го січня 1976 р., голова місцевого Комітету 200-річчя Американської Революції і 100-річчя українського поселення в ЗСА адвокат Роберт С. Челяк зложив на руки представника Крайового Комітету ред. Ярослава Гайваса чек на суму 2,081 долярів. Є це перша більша вплата серед українських осередків Америки на цілі Комітету. Таким чином, по великій традиції, Джерзі Сиτі знову виявилось першуном.

При збиранні датків, які склались на цю суму, трудились такі збірщики: Любомир Білик (Станиця Пласту і Пластприяту), Стефанія Штомпіль (71-ий Відділ СУА), Мері Дудар (Сестрицтво св. Марії — гора міста), Франц Колодій (Т-во „Самопоміч" і Кредитівка), Волтер Семчишин (Укр. Народний Дім), Петро Палка (275-ий Відділ УНСоюзу, 12-ий Відділ ООЧСУ, СУМА — Батьківський Комітет), Іван Цьолко (Т-во „Рідна Школа"), Володимир Білик (Відділ УККА), Степан Островський (270-ий Відділ УНС) та Галина Гаврилюк (170-ий Відділ УНС).

Передачу чека попередив коротким словом роджений тут адвокат Роберт С. Челяк, а відповів йому ред. Я. Гайвас.

Зі зворушенням слухали присутні слів свого голови і крайового організаційного референта про важкі кроки перших поселенців і їх великі здобутки та про обов'язки, які стоять саме тепер перед нами. „В ім'я цих обов'язків всякий труд і всяка жертва є оправдані" — говорив організаційний референт. „Ми свої обов'язки чесно виконаємо" — відповіли присутнаємо" — відповіли присутні.

КОНҐРЕС ЦЕСУС

Торонто. — Центральний Союз Українського Студентства (ЦЕСУС) повідомляє все українське студентство та українську спільноту, що в днях 5-8 серпня 1976 р. відбудеться черговий Світовий Конґрес ЦЕСУС у Вашінґтоні, ЗСА.

ЗСА ЗАСТАНОВЛЯЮТЬСЯ НАД ДОПОМОГОЮ ДЛЯ АНҐОЛІ — ЗАЯВЛЯЄ КІССІНДЖЕР

Вашінґтон. — Державний секретар Генрі Кіссінджер, звітуючи перед Сенатською Підкомісією для закордонних зв'язків, заявив, що Уряд президента Форда обмірковує тепер справу уділення дальшої допомоги для двох воюючих прозахідніх груп, які ведуть боротьбу проти піддержуваного Совєтським Союзом і Кубою так званого Народного Фронту за визволення Анґолі. Допомога, на думку Кіссінджера, повинна бути значно більшою від тієї, що її на протязі двох останніх років дали ЗСА для анґольських націоналістичних повстанців. Як відомо, ця дотеперішня допомога не перевищує суми 32 мільйонів долярів. При тому державний секретар заявив, що це не є в інтересі народу відкривати „другу публічну конфронтацію" над допомогою для Анґолі і тому уряд порозумiватиметься наперед з Конґресом, заки жадатиме висилки такої допомоги.

Опісля, сенатор Дік Кларк, голова згаданої Підкомісії, з ініціятиви якого було скликане переслухання, заявив, що жадна пропозиція уряду, яка відноситиметься до відновлення допомоги націоналістичним повстанцям в Анґолі, не буде прийнята Конґресом. Більше того, Конґрес, на думку сенатора Д. Кларка, відкине більшістю голосів республіканців і демократів всі намагання уряду вмішуватись до конфлікту в Анґолі, бо в Конґресі, мовляв, панує таке переконання, що роля ЗСА як „поліциста світу" повинна закінчитись.

Державний секретар Кіссінджер, продовжуючи своє звітування перед Підкомісією, додав, що досі Совєтський Союз видав на допомогу марксистським повстанцям і створеному ним урядові в столиці Люанда 179 мільйонів долярів і домігся, що комуністична Куба вислала до Анґолі 11,000 вояків, які воюють в першій лінії фронту поруч африканців. При тому Кіссінджер додав, що це мабуть перший випадок після Другої світової війни, де ЗСА не змогли протиставитись совєтським військовим потягненням і перший раз, де Конґрес здержав всі акції уряду ще заки можна було оцінити загрозу. Відповідаючи республіканському сенаторові Джевітсові, Кіссінджер сказав, що „не можна дати Совєтському Союзові жадної нагоди вживати свою військову силу для аґресивних цілей, без того, щоб він не відчував загрози конфронтації з нами".

Переслухання в Підкомісії не заторкувало справи, яку порушила совєтська газета „Известия" з 30-го січня ц. р. у своїй редакційній статті, висунувши нову пропозицію, що, мовляв, СССР є згідний прийняти „політичну розв'язку" кризи в Анґолі.

Пентаґон стверджує дальшу розбудову совєтської фльоти

Вашінґтон.— Департамент оборони ЗСА підтвердив, що совєтська воєнна фльота досягла сими і стабільности та постійно зміцнюється, модернізуючи свої оперативні одиниці. Але Пентаґон рівночасно стверджує, що ЗСА і їхні альянти все ще становлять найсильнішу морську силу і значно переважають Совєтський Союз та сателітні країни. Ці висновки були зроблені і подані до відома секретарем оборони Доналдом Г. Румсфелдом у його річному звідомленні. В міжчасі в Пентаґоні і в обох палатах Конґресу ведуться затяжні дебати про збільшення американської морської сили з 479 до 600 одиниць. Ця програма коштувала б кількадесять більйонів долярів, але, на думку Румсфелда, ЗСА не можуть допустити до морської переваги Совєтського Союзу, бо тоді була би значно захитана оборонна спроможність ЗСА. „Стоїть тепер відкритим питання, — заявив Румсфелд, — чи ЗСА будуть спроможні вдержати на довшу мету рівновагу сил, яка забезпечує світовий мир, чи допустять до переваги Совєтський Союз".

Сенат затвердив Джорджа Буша на становищі керівника СіАйЕй

Вашінґтон. — В четвер, 29-го січня ц. р., Сенат затвердив 64 голосами Джорджа Буша, колишнього амбасадора ЗСА до ОН і голову дипломатичної місії в Пекіні, на директора Центральної Розвідчої Агенції (СіАйЕй), найменованого раніше президентом Фордом на цей відповідальний пост.Проти цієї номінації голосували 27 сенаторів, мотивуючи це тим, що Джордж Буш занадто „політична особа". Бувши головою Крайового Комітету Республіканської партії, Буш, на думку деяких демократичних сенаторів, був без сумніву політичною фіґурою і як такий, не надається на становище директора СіАйЕй. Як відомо, Джордж Буш мусів перед затвердженням скласти офіційну заяву, що він не має будь-яких аспірацій на виборне становище віцепрезидента ЗСА з республіканської листи. Джордж Буш перебере урядування в квітні ц. р. від дотеперішнього директора Вілліяма Колбі, що був звільнений президентом Фордом, але виконував свої обов'язки аж до часу затвердження нового керівника.

Джордж Буш

Москва видала виїздну візу

Москва. — В середу, 28-го січня, ц.р., Ернст Неізвесний, відомий совєтський скульптор, повідомив закордонних кореспондентів, що московський еміґраційний уряд погодився видати йому виїздну візу до Ізраїля. Скульптор однак заявив, що він ще не рішився до якої країни поїде, помимо того, що в Москві майже всі візи виставляються до Ізраїлю і їх видають навіть людам нежидівської національности. Неізвесний надіється одержати дозвіл від міністерства культури вивезти зі собою бодай 100 його скульптур.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Принципова справа

Звільнення Леоніда Плюща з совєтського психіятричного тюремного закладу в Дніпропетровську та переїзд його і його родини на Захід викликали зрозуміле зацікавлення серед українців у вільному світі та всілякі, зв'язані з цим звільненням і самим Леонідом Плющем, з одного боку надії, а з другого боку застереження, а то й побоювання.

У зв'язку з цим хотілося б пригадати деякі принципи, що допоможуть нам у нашому підході та в нашій оцінці таких і подібних справ.

Коли мова про саму справу рятунку загроженого чи допомоги потребуючому, в цьому випадку нас зобов'язує наш християнський світогляд та християнські засади про ближнього, без уваги на те, яку він має шкіру, якою мовою говорить, де народився та які його власні вірування і переконання. Це відноситься не тільки до нас, але до всіх людей. Проте, ми, як українці, маємо на підставі тих самих християнських засад ще й окремі зобов'язання до наших українських братів і сестер, як вони існують не тільки в народі і громаді, але і в родині. Власне на цій засаді і на цьому принципі Український Народний Союз добрих п'ятнадцять років тому свій Фонд Наглої Потреби призначив „на рятунок життя або волі українців", не специфікуючи їх за їхнім походженням, віровизнанням чи світоглядом або партійною приналежністю. Єдиною кваліфікацією на користування таким фондом є — українець. Під таким кутом проходять і всі наші акції. Ми бажаємо допомогти всьому українському народові визволитись та жити на волі і в достатку без уваги на будь-які різниці.

Але ми не є всесильні і наші можливості допомоги обмежені, отже і ми повинні ту допомогу обмежувати та давати її в першій мірі тим, що можуть опісля самі допомагати іншим. З цього черговий логічний висновок: на нашу допомогу, яка б вона не була, заслуговують усі українці, але в першу чергу ті, які зможуть і схочуть разом з нами допомагати нашому народові.

Очевидно, що існують ще інші градації, як стан загрози і потреба допомоги тощо, але все це нам не важко розв'язувати власне на базі з'ясованих принципів та логіки. Коли ж мова конкретно про Леоніда Плюща, то кожний, хто в будь - який спосіб чи в будь - якій формі причинився до його звільнення, може і повинен мати велике вдоволення з того, що причинився до рятунку людини, і збільшити свої зусилля для рятунку ще багатьох інших наших братів і сестер, які караються в совєтській каторзі та про потребу рятунку яких постійно пригадує також врятований Леонід Плющ.

Економіка і політика детанту

Британський політичний діяч, колишній амбасадор до Москви Робін Едмондс, опублікував недавно свою книжку - студію на тему: „Совєтська закордонна політика в роках 1962-1973", у якій він, між іншим, звертає увагу на дві, на його думку, дуже суттєві речі, тісно з собою пов'язані: економіку, головно совєтську, і політику детанту, тобто „приязну співпрацю" Совєтського Союзу із Заходом, жертвою якої стала комуністична ідеологія, бо ж, як відомо, СССР і, наприклад, ЗСА це ідеологічні два протилежні світи, дві системи, які одна одну виключають. Згідно з опінією Едмондса, совєтські керівники були попросту змушені в 1970-х роках піти по лінії коекзистенції з Заходом з уваги на гостру господарську кризу і технічну відсталість, яка, до речі, не почалася за владування Хрущова чи Брежнєва, але тягнеться ще від сталінських часів, коли то сільське господарство в СССР піддавалось постійним експериментам і стояло, як відомо, довший час під впливом Трохима Лисенка, агрикультурні теорії якого переходили у фантазію неможливого, але за які Сталін нагороджував його орденами Леніна, а ввесь сільськогосподарський апарат був скерований на здійснення визначених Лисенком завдань.

Від 1970 року ситуація на сільськогосподарському відтинку в СССР не то що не покращала, але навпаки, погіршилась. Доказом цього були великі закупи збіжжя за кордоном, головно в Америці. Теоретично, — каже автор згаданої студії, — ЦК КПСС міг би спробувати розв'язати свої економічні труднощі, йдучи шляхом „відсталінізації" сільського господарства, що означало б бодай частинну ліквідацію колгоспів і радгоспів чи т. зв. „агроміст". Але вони цього зробити не можуть, бо це запровадило б їх на шлях плюралізму, яким пробували йти чехо - словацькі комуністичні реформісти в 1968 р. зустрівшись з категоричним опором Москви, яка власними танками задушила ці свободолюбні спроби чехів.

Враховуючи все те, Москва вибрала одиноко можливу для неї альтернативу: вдержати за всяку ціну і всякими засобами, включно до індивідуального і масового терору, внутрішню дисципліну внутрі СССР і рівночасно шукати співпраці з капіталістичним світом для підбудови економіки СССР і рятування безпосередньо загроженого сільського господарства. На цьому тлі постала і розвинулася сьогодні існуюча політика детанту, яка існуватиме так довго, як довго Совєтський Союз буде залежний від великих господарських потуг Заходу.

Очевидно, фахову оцінку професійного політика, яким без сумніву є Робін Едмондс, треба привітати. Шкода тільки, що обговорюючи труднощі, з якими зустрічаються верховоди СССР, автор не заторкнув проблеми-проблем — перманентної боротьби поневолених Москвою народів за свою волю і незалежність. Цей фактор, на думку багатьох інших знавців, рішальний, якщо йдеться про політику детанту, і його не треба легковажити. Москва свідома того, що у змінених обставинах поневолені народи, спільно з сателітніми країнами, здібні спричинити розвал одинокої ще в світі імперії росіян.

Ярослав Курдидик

КРИЗА У СТРАТЕГІЧНИХ НАРІЖНЯКАХ ЗАХОДУ

Послаблення стратегії Заходу, або, уточнюючи — НАТО, із втратою повної контролі над американськими базами в Туреччині без оспорювання усім відоме. Це явище є тим прикріше, що воно вдарило навіть дуже дошкульно... Це явище є тим прикріше, що воно вдарило навіть дуже діймаюче, може не так по мілітарному вияві, як радше по високому престижеві ЗСА. Найгірше у всьому тому – це факт, що відмовою військової допомоги Туреччині у зв'язку з кризою на Кипрі, ЗСА штовхнули Туреччину, колишнього найбільш надійного і протикомуністичного партнера у Середземноморському обширі, просто в обійми СССР. Остання поїздка Косигіна до Туреччини, яку ще недавно уважалося „до неподумання", стала на повен ріст гіркою дійсністю.

У зв'язку з цією поїздкою у „Ді Вельтвохе" появився дуже цікавий коментар, що в ньому проаналізовується вартість політики у різних її приміненнях, при чому не без слушности зауважується, що, мовляв, „політика це не лише мистецтво можливого, але в першу чергу — відважної імпровізації, сполученої з риском, в якій риск стоїть завжди у прямому і точному відношенні до вартости об'єкту. Якщо б ЗСА — продовжує коментатор, — проявили були у відношенні до Туреччини більше далекозорости та відваги у риску, спертої на додаток на їхній силі, вони знову перебрали б керму ініціятиви, яку в останньому часі почав перебирати СССР. Основна, а до того „апріорна перевага" ЗСА над СССР полягає не в самій тільки американській переважаючій атомовій силі, а в їхніх ідеалах свободи та сприяння тому, щоб кожний нарід без уваги на його вагому вартість був вільним і ні від кого незалежним".

І дійсно, важко не признати рації і не погоджуватися з думками згаданого коментатора у відношенні до Туреччини, яку слід розглядати, як один із наріжняків середземноморського обширу, де Москва намагається за всяку ціну послабити, а то і повністю зневтралізувати впливи Заходу та закріпитися там якомога найшвидше.

А зараз постараймося перекинути нашу увагу на протилежний фланг Середземного моря, до другого наріжняка Заходу ,на Пиренейський півострів, над яким почали згущуватися теж грозові хмари. Там непевність і загроза розпочалися від Португалії, яка після останньої зміни влади ще й досі не змогла подолати політичної кризи і тепер „впливи цієї кризи" почали перекидатися на Еспанію, де небачені досі робітничі страйки і неспокої охопили цілу країну. Зі стратегічної точки зору Еспанію у своїй питомій вартості слід поставити на рівнорядній площині із Туреччиною.

Перед 18-ти роками ЗСА зробили з Еспанією угоду, що вони розбудують для „спільного користування" коштом 400 міл. долярів три авіобази, у Таррагоні коло Мадриду, Сараґосу на півдні і Мирон на півночі. Але найважливішим у всій американській побудові слід уважати порт у Рота, коло Кадізу, що являється наймодернішим портом не лише Еспанії, але і цілого Піренейського обширу. Порт Рота призначений головним чином для причалу американських атомових підводних човнів. Цей порт розбудований за всіми наймодернішими вимогами і з нього, окремо побудованою для цього бензиново-провідною системою, можна постачати всі три згадані летунські бази.

Крім цих чотирьох важливих американських осередків в Еспанії побудовано ще 7 великих радарових станцій, 23 менших комунікаційних і навіґаційних допоміжних зв'язкових споруд, велике морське „депо" в Картаґені, Ель Фероль і в порті Магон на Балеарських островах. У договорі майже два роки устійнювано різні пляни, а після цього сама побудова зовсім нових споруд і перебудова та модернізація деяких вже існуючих забрали повних п'ять років. Коли праці закінчено, ЗСА передали всі будівельні машини та обладнання, яке коштувало понад 30 міл., зовсім безкоштовно для дальшого користування еспанському урядові. До кінця 1975 року ЗСА вложили в мілітарну та економічну розбудову Еспанії майже 4 міліярди дол.

У загальному розцінюючи, американсько-еспанські відносини досить добрі. За ввесь час спільного договору тільки двічі дійшло було до деякого напруження: перший раз, коли в 1966 році бомбовик Б-52, що віз 4 атомові бомби, розбився був під час вправ із поповнюванням пального у повітрі з т. зв. „літаючого танкера", і ці бомби впали були на південне еспанське побережжя. Бомби, які на щастя не вибухли, були виловлені згодом з моря, але з того часу Еспанія заборонила перелітати понад своєю територією всім літаючим бомбовикам, які мають на своїх чердаках будь-яку атомову зброю.

Другий раз дійшло було знову до деякого американсько-еспанського напруження, коли під час війни на Близькому Сході в жовтні 1973 році еспанський уряд заявив, що він не дозволить уживати летунські бази ані безпосередньо, ані посередньо у пов'язанні з цим конфліктом.

Очевидно, що ця заборона була з американського боку дуже суворо засуджена.

„Як це так, — ставилися питання в однаковій мірі дипломатичними, як і публічними чинниками, — то ЗСА, які побудували всі ці бази, не можуть ними користуватися під час їхньої кризи, яка постала навіть не з їх вини?" Очевидно, що згодом змодифіковано було цю заборону таким чином, що літаки, які летіли до Ізраїлю, поповнювали пальним авіотанкери із баз в Таррехоні і Мароні.

Хоч воно не відноситься у ніякій мірі до теперішнього американсько-еспанського взаємовідношення, але це факт, що Еспанія переходить під цю пору дуже різкі політичні потрясення, які хоч і мають, видавалося б назовні, „суто економічне підложжя", але насправді, вони сягають своєю суттю багато глибше, а в дечому, як заявляють деякі коментатори, носять в собі ці самі й подібні симптоми, які попередили були теперішню кризу в сусідній Португалії.

Після смерти Франка в жовтні 1975 року робітничі неспокої у вигляді масових робітничих страйків почали захитувати „економічну побудову", яку теперішній король успадкував по колишньому диктаторові. Після великого добробуту у 1960-70 роках еспанську економіку почала розхитувати 15% інфляція і високе безробіття. Насправді уряду Франка не можна обвинувачувати в рецесії, бо вона охоплює Еспанію разом із рештою зіндустріялізованого світу. Підвишка на пальне підвищила ще більше вже існуючу кризу і створюється загроза девальвації пезета (еспанської валюти), а воно рівнозначне з підвищенням цін на імпорт сирівців з-за кордону.

Щоб вдержати спокій, уряд Хуана Карльоса примушений заспокоювати робітничу силу. Але тому, що уряд не може вдоволити інфляційних вирівнянь у заробітних платнях робітників, це знову на свій лад розлючує правокрилові елементи, які все ще є основною силою Еспанії. Теперішній новий уряд не має легкої розв'язки, як насправді вийти із цієї загрозливої ситуації, що своїм засягом охоплює не лише внутрішню кризу Еспанії, але й створює водночас труднощі у закордонному спілкуванні з її надійними союзниками, на чолі яких стоять в першу чергу З'єднані Стейти Америки.

ЦІЄЇ НЕДІЛІ КОНЦЕРТ „МОЛОДОЇ ДУМКИ"

Ню Йорк. — В неділю, 1 лютого ц.р., о год. 4-й по полудні у Фешен Інституті (24 вулиця між 7 і 8 евенями) відбудеться великий концерт „Молодої Думки" під диригентурою Семена Комірного з гостинною участю солістів хору „Думка" — Євгенії Турянської, Оленки Новицької-Зам'ятої і Євгена Титли. При фортепіяні Оксана Куйбіда. У концерті, який згідно із сподіванням організаторів українська громада Метрополітального Ню Йорку повинна піддержати своєю масовою участю, виступить біля 100 дітей. Концерт матиме багату і різноманітну програму.

Микола Вараболяк

ПОЛІТИКА ДЕТАНТУ – БУДІВЛЯ НА ПІСКУ?

НА МАРГІНЕСІ ПОЇЗДКИ КІССІНДЖЕРА ДО МОСКВИ

IV.

Основна проба тієї політики

Основою політики детанту є довір'я. Без познак довір'я між контраґентами, вся ця політика засуджена на очевидну смерть. Обидві сторони вважають доказом такого довір'я обмеження зброєнь. У Владівостоці прийшло до попереднього порозуміння в тому питанні між Брежнєвим і Фордом на принципі паритету. Деталі того порозуміння мали бути випрацьовані експертами.

Ті експерти працюють і дискутують, але документ, відомий як SALT II, досі не підписаний. Основна причина все ж взаємне недовір'я, але й є істотні технічні труднощі, а це те, що через неоднаковість родів нуклеарної зброї важко сторонам погодитися, які саме роди зброї мають бути враховані в „квоти" носіїв нуклеарних ракет, максимальне число яких для кожної з відносних сторін було встановлене у Владівостоці на 1320.

Ускладнює справу обставина, що обидві сторони випродукували у міжчасі деякі нові типи „носіїв" нуклеарних зарядів, які вони бажають виключити з „квот", установлених у Владівостоці. ЗСА випродукували т. зв. „Круз - миселс" — невеличкі дешеві стрільна, які мають ту прикмету, що можуть летіти низенько, тримаючись контурів терену, тобто летіти на тій самій висоті понад рівнини і гори, через що можуть обминути викриття їх радаром, а найважливіше — їх лет можна контролювати здалека і вести їх до цілі. Точність їх прицілу має бути до 100 стіп. Насправді небезпечна зброя. Росіяни хочуть, щоб ці ракети були включені у „квоту" ЗСА. Совєти ж знову випродукували у міжчасі новий тип літака „Бекфаєр", який вони зі свого боку хотіли б виключити з квоти дозволених носіїв нуклеарної зброї. Через те головно задержка з підписанням договору. Говориться теж про невеличкі „шахрації" у дотриманні дотеперішніх зобов'язань у сфері обмежень зброєю. Другою важливою перешкодою для підписання договору є той фактор, може навіть дещо оправданий із совєтської точки зору, що американська сторона повинна урахувати факт, що СССР мусять мати досить стрілен, щоб протиставитись водночас не тільки можливості атаки з боку ЗСА, Англії і Франції, але найголовніше Китаю, їх ворога ч. 1. ЗСА того фактора взяти до уваги не хочуть і держаться цілковито принципу паритету, так, немов би китайська загроза для СССР не існувала. Коли пишемо ці рядки, Кіссінджер перебуває у Москві, а виїхав туди, маючи деякі запоруки, що вищенаведені труднощі вдасться переборити, і SALT II буде незабаром підписаний. Брежнєв хотів би підписанням того договору „похвалитись" на XXV з'їзді КПСС на другий місяць, щоб покласти собі тим актом додатковий лавровий вінець „миротворця" світу.

Московські хитрощі?

В політиці, а міжнародній зокрема, нема любовних відносин. Говорити про щирість чи нещирість-хитрування у тих відносинах недоречно. У політиці рішає інтерес, а не моральні принципи. Нині ситуація у світі така, що і ЗСА і СССР потребують „детанту" і ставлять політику „коегзистенції" в основу своїх зв'язків одні з другими, і детанту бажають. Що може бути завтра, про те нині і не згадується. Конфіґурації у міжнародних стосунках міняються, і нинішні вороги можуть стати приятелями завтра і навпаки.

Що то за „детант", коли ворожість СССР супроти ЗСА вилазить, як шило з мішка, на кожному кроці? — критикують опоненти заблизьких стосунків із СССР. Ось останні події в Анголі; не дуже ясна позиція СССР в конфлікті на Середньому Сході. Кіссінджер упевнив журналістів недавно, що такі речі, як непорозуміння на анґольському терені, чи інші подібні, це нормальні суперечності між двома ідеологічними світами, і вони не захитають основної політики американського уряду в справі детанту. Американський уряд погодився давно з пропозицією, що найважливішою проблемою для Америки є, як і для СССР, питання обмеження перегонів у зброєнні. Маючи цю головну тему політики детанту на оці, американський уряд готов ігнорувати такі другорядні питання як справа Анголі, бо ж хіба і американське СіАйЕй не намагалось у минулому впливати на політику у нерозвинених країнах? Це гра, що йде роками, трудність, якщо йдеться про Анголю, у тому, що совєти, не маючи над собою контролі комітетів Конгресу, як це є в ЗСА, можуть похвалитись успішнішою акцією ніж ЗСА. Але з другого боку—запевняють промотори політики детанту, — у більш серйозних питаннях, як, напр., арабсько-ізраїльський конфлікт, Кремль виявив поміркованість, залишаючи за Кіссінджером на довший час шансу поєднати сторони. Хіба СССР не допоміг ЗСА у В'єтнамі вийти з конфлікту „з честю"? Так, отже, де насправді конфлікт міг би розгорітись у конфронтацію між СССР і ЗСА — там детант, як дотепер, сяк-так працює.

Китай перестерігає Америку від „братання" з росіянами, закидаючи їм хитрування і підступність. А що, коли б так після смерти Мао прийшло до поладнання „фамілійного" спору між СССР і Китаєм? Чи не розумна то політика Америки бути в добрих стосунках і з Китаєм і з СССР та втішатись ролею того „третього"?

Є питанням, чи в сучасному міжнародно - політичному укладі сил політика детанту не може вийти і нам у користь? Але це окрема тема. На всякий випадок, нам ставитись негативно до тієї політики американського уряду, спираючись виключно на нормативних пропозиціях, немає великого сенсу. Підложжя тієї політики надто скомпліковані, щоб її збувати примітивними арґументами.

(Кінець).

„Ой, не будіть мене!"

МИКОЛІ ПОНЕДІЛКОВІ

Писала Ліна Костенко:
„По небу розсипані зорі,
По світу розкидані друзі..."

Який жаль, яка шкода, коли розсипані по небу зорі зараня згорять, а ще більший жаль, коли розкидані по світу друзі так часто і так зараня нас покидають, — ніби в заклятому фатумом хороводі, відходять один по одному...

Так несподівано й передчасно покинув нас і Ти, Друже Миколо, в самому розквіті молодого, творчого життя, не закінчивши останнього розділу нової книги... Смерть вистукала за Тебе на машинці кістлявим пальцем фатальне слово — „кінець", — як вистукала перед Тобою Гайдарівському, Кравцеву, Софронову-Левицькому, Волкову та іншим друзям - „слов'янам". Так безмилосердно рідшають наші ряди ,так страхітливо розростається „слов'янська" колонія на православному цвинтарі в Бавнд Бруці!

В цю суботу і Ти, Друже Миколо, приєднаєшся до когорти колеґ, що їх дім уже за зорею, — як передавав свою передсмертну адресову карточку наш львівський колега, Богдан Ігор Антонич... Ти так часто писав і мріяв, і снив про зорі, в Тебе і книга зоряна єсть, зветься — „Зорепад". Широкорозплющеними оченятами малого Грицька, Ти вдивлявся колись в зоряне небо рідної Херсонщини, вслухувався душею в симфонію літньої української ночі і питав, — бувало, — діда - баштанника:

„Діду, а хіба зірки наших пісень знають?.."

Знають, Микольцю, знають! Ти спитай їх тепер сам, у своїм далекім домі — за зорею, та й попроси їх, хай заспівають тобі улюблену, херсонську:

„Ой, попливи, утко,
Проти води прудко,
Та й розкажи моїй неньці,
Що я умру хутко..."

І хай буде Тобі ця пісня любистком на рани душі, розболілої горною тугою по втраченій Сонячній Батьківщині!

А якщо вона, ця пісня, принесе спасенне упокоєння і ласкавий спокій утомленому Твоєму серцю, Ти передай нам, живим ще Твоїм друзям, з позазоряних світів:

— Мені так хороше-хороше! О, не будіть мене!

Ікер

Роман Данилевич

СЛУГА БОЖИЙ МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ – ЗАХИСНИК ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(3)

Темою другої доповіді було: „Розуміння помісности Української Католицької Церкви у світлі навчання Митрополита Андрея". Цю доповідь виголосив о. д-р Ісидор Нагаєвський, професор історії Церкви на Українському Католицькому Університеті ім. св. Климента Папи у Римі. Він ширше з'ясував справу наділення Папою св. Пієм Х Митрополита Андрея патріяршими правами, якими він користувався. Дальше поінформував про постання перших п'ятьох патріярхатів, що було закінчене на Четвертому Вселенському Соборі в Халкедоні 451 року, як також про інші патріярхати на Сході й Заході, що були визнані Римськими Архиєреями і східніми Патріярхами після згаданого Халкедонського Собору аж до найновіших часів. Під кінець доповіді о. д-р І. Нагаєвський розповів слухачам, що, працюючи у Ватиканському Архіві 1967 р. (де збирав матеріяли до своєї праці „Історія Римських Вселенських Архиєреїв", два томи якої вже появилися, а третій друкуватиметься незабаром) мав нагоду говорити з „Владикою скитальців", Архиєпископом Іваном Бучком. В одній розмові Владика Іван сказав йому, що після 11-го жовтня 1963 року, коли Митрополит - Ісповідник Йосиф Сліпий, за попередньою згодою всіх українських католицьких Ієрархів, видвигнув перед Отцями Вселенського Собору домагання піднести Києво-Галицьку Митрополію до ряду патріярхату, то отці Собору прийняли це ентузіястично, що треба було вважати їхньою згодою. Проти цього однак негайно запротестували перед найвищими чинниками Католицької Церкви московсько-совєтські православні обсерватори на тому Вселенському Соборі. Відразу після цього протесту Секретар Стану Ватикану, Кардинал Амлето Чіконяні особисто просив Архиєпископа Івана, щоб він під час нарад Синоду Українських Ієрархів переконував їх, що домагання у справі створення Києво-Галицького Патріярхату треба відкликати, бо воно „спричиняє Апостольській Столиці великі труднощі". Однак, — як сказав Владика Іван Бучко, — він відповів Кардиналові Чіконяні, що цього не може зробити, бо він думає про справу Києво-Галицького Патріярхату так само, як Митрополит - Ісповідник Йосиф. Архиєпископ Іван сказав також, що згодом він чув, що Секретар Стану А. Чіконяні говорив про те з іншими нашими ієрархами, й деякі з них йому допомогли, а один ходив навіть до Конґреґації Східних Церков та заявив там, що не знав, що підписував (роз. у справі нашого Патріярхату). І так, — говорив о. д-р І Нагаєвський, — постало роздвоєння між українськими католицькими ієрархами, що дуже припізнило справу остаточного оформлення нашого Патріярхату. Одначе пізніше заіснували додатні події, як проголошення помісности Української Католицької Церкви, обрання сталого Синоду нашої Церкви, і завдяки цим подіям Помісна Українська Католицька Церква перейшла свій Рубікон, хоч доведення цілої справи, за яку ми змагаємося, до успішного кінця вимагає ще багато витривалости та зусилля, але Український Патріярхат — це Божа справа!

Третя доповідь „Митрополит Андрей і сучасні змагання за Патріярхат Помісної Української Католицької Церкви в дусі рішень Другого Ватиканського Собору" заторкнула найбільш наболілі справи. Доповідач інж. Сидір Тимяк (Піттсбурґ, Пен.) представив слухачам можливості, що їх дає нашій Церкві Декрет Ватиканського Собору Другого про Східні Церкви, а зокрема щодо їх патріярхального устрою. Він двічі зупинився на промові Вселенського Архиєрея Павла VI, яку Він сказав під час авдієнції в нього українців, які були у Вічному Місті з нагоди піднесення Верховного Архиєпископа Йосифа до кардинальської гідности (28-го лютого 1965). „Ми хочемо дати Вам за орієнтаційну точку, — сказав Папа — родинний зв'язок; вказати Вашій спільноті на об'єднуючу ідею, ставлячи між Вами центр, до якого Ви всі могли б прибігати з синівським довір'ям, з братською любов'ю... Будьте з'єднані, любіться, віддайте Вашому Кардиналові Митрополитові щиру пошану синівської і люб'язної відданости, а побачите, скільки проблем упроститься і стане плідними на надзвичайні діла".

Але, на превеликий жаль, деякі наші ієрархи знехтували словами Папи Павла VI. Інж. С. Тимяк зупинився також над великоднім посланням нашої ієрархії 1975, на якому появився підпис „Патріярх Йосиф", що має велике історичне значення.

Він згадав також про Українські Дні в Римі в липні Святого Року 1975, під час яких українські прочани з усіх країн свого нового поселення дали свідоцтво повної піддтримки для нашого Блаженнішого Патріярха Йосифа. Але є й такі з-поміж українців, включно з деякими ієрархами, які представляють згадувані липневі події у кривому світлі, некорисному для нашої справи, а цим самим спричиняють шкідливе замішання.

Третій доповідач вказав на послідовну дію висланників

(Закінчення на стор. 3-ій)

Увага! СТЕЙТИ НОВОЇ АНГЛІЇ! Увага!

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ і ПЛАСТПРИЯТ в ГАРТФОРДІ, Конн.

сердечно запрошують на

ЮВІЛЕЙНУ ЗАБАВУ

дня 28-го лютого 1976 р.

о год. 8:30 вечора

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

961 Wethersfield Avenue, Hartford, Conn.

- Смачний буфет під зарядом ПАНЬ з ПЛАСТПРИЯТУ.
- Столи замовляти просимо ласкаво у пань: С. Павлічко — тел. 246-8161 і О. Якимів — тел. 529-9026.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ

запрошує Дітей на

ШКІЛЬНУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

в неділю, 8-го лютого 1976 р.
в приміщенні школи

при 6-ій вул. між 2-ою і 3-тою Аве., Ню Йорк, Н. Й.

Початок 2-га под. по пол. до 8-ої веч.

Вступ для дітей 1.00 дол., батьків 2.00 дол.

В ПРОГРАМІ ЗАБАВИ ПЕРЕДБАЧЕНІ РІЗНІ ГРИ, ВИГРАШІ і СМАЧНИЙ БУФЕТ.

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦЮРИСТИ ОСЕНЕНКА

запрошують Вас на

ТРАДИЦІЙНУ ЗАБАВУ „СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА"

14 лютого 1976, 9-та год. веч.

в Українськім Католицькім Парафіяльнім Центрі СВ. ВОЛОДИМИРА

226 Uniondale Ave., Uniondale, N.Y. (Long Island)

- Музика до танців — **ОРКЕСТРА „ДНІПРО".**
- Мистецька програма — Танцюристи Осененка.
- Напитки, перекуска, несподіванки.

Вступ — 5.00 дол. Студенти — 3.00 дол.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ НЮ ЙОРК

Для відзначення 200-річчя Незалежности ЗСА та 100-річчя Українського Поселення в Америці, Карпатський Лещетарський Клюб Ню Йорк, влаштовує з доручення Української Спортової Централі Америки й Канади

МІЖКРАЙОВІ ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ

що відбудуться

в днях 28 і 29 лютого 1976 р.

в ОСЕРЕДКУ WEST MOUNTAIN SKI AREA

Glenns Falls, N.Y.

ПРОГРАМА:

Субота, 28-го лютого 1976

Год. 8:00 — Видача спортових чисел та продажа квитків на витяги.

Год. 9:00 — КРУТОБІГ (2 переїзди) в такому порядку: мужчини, жінки, сеньйори, юнаки 14-18, юначки 14-18, хлопці та дівчата 9-14.

Год. 1:00 — З'ЇЗДОВИЙ БІГ (один переїзд).
або
ВЕЛИКИЙ КРУТОБІГ (залежно від снігових умовин), в тому самому порядку, як крутобіг, за вийнятком хлопців та дівчат, яких до з'їздового бігу не допускається.

Год. 7:00 — БЕНКЕТ для змагунів та гостей у ресторані готелю: Gueensbury Hotel, Glenns Falls. Після бенкету проголошення вислідів та роздача нагород. По закінченні офіційної частини плянується товариську вечірку з танцями.

Неділя, 29-го лютого 1976

Год. 9:00 — Збірка змагунів та змагунок плоского бігу для пояснення траси. Місце буде заповіджене під час бенкету.

Год. 9:30 — ПЛОСКИЙ БІГ на трасі Crandall Park, Glenns Falls.
Мужчини: около 8 миль.
Жінки: около 5.6 миль.
Після закінчення плоского бігу відбудеться роздача нагород за цю конкуренцію.

ЗАГАЛЬНІ ІНФОРМАЦІЇ

- Зголошення змагунів з реєстраційною оплатою приймається тільки через спортові товариства, не пізніше, як до **21 лютого 1976 р.**
- Реєстраційна оплата: змагуни до 18 р. життя 7.00 дол.; змагуни вище 18 р. життя 10.00 дол.
- Знижкова ціна на витяги 2 дні 16.00 дол.
- Реєстраційна оплата мусить бути вислана разом зі зголошенням.
- Квитки на витяги, на бенкет продаються на місці.
- Організатори змагань остерігають Товариства, що зголошення після **21-го лютого, або без оплати,** не будуть брані до уваги. Зголошення змагунів проситься висилати на адресу: **Roman A. Hawrylak, 196 Park Hill Avenue., Yonkers, N.Y. 10705 Tel.: (914) 423-3711.**
- Чеки просимо виставляти на: KLK American Ukrainian Sport Club, Inc.
- Окрім нагород за перші, другі й треті місця, усі учасники одержать пропам'ятні медалі 200-річчя Америки.
- За ближчими інформаціями звертатись до проводів Спортових Товариств або до провідника змагань — адреса і телефон подані вище.

СОЮЗОВЦІ!

ПРИДБАННЯ 400 НОВИХ ЧЛЕНІВ — ЦЕ МЕТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В СІЧНІ. ВКЛЮЧІТЬСЯ У ЧЛЕНСЬКУ КАМПАНІЮ І ДОПОМОЖІТЬ ОСЯГНУТИ ЦЮ МЕТУ

СЛУГА БОЖИЙ МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ...

(Закінчення зі стор. 2-ої).

Москви, її духовних та державних представників, до Ватикану, які в тамошніх кругах торпедують наші заходи у справі Патріярхату. Перед кожним приїздом більшої кількости українців до Риму, з'являються у Папи та інших ватиканських достойників совєтський міністер закордонних справ Андрей Ґромико та ленінградський і новгородський митрополит Нікодим.

Після доповідей були запити на письмі від численно зібраних учасників, які бажали додаткових інформацій та вияснень. Святковим Вечором проводив д-р Богдан Лончина (Детройт, Мічиґен). Після доповідів на запити він дав коротке резюме виголошених доповідей та сказав заключне слово, в якому чітко розмежував між Ватиканом, як світовим центром християнства та найвищим чинником щодо рішень у справі християнської віри та моралі, що зобов'язує всіх католиків, а Ватиканом, який проводить злободенну політику, з якою не то що немає обов'язку погоджуватися, але навіть треба її поборювати, якщо вона іде в розріз з інтересами окремих народів, виразним прикладом чого є його сучасна політика у відношенні до безбожницьких комуністичних режимів, зокрема до СССР.

І ми, українці, яким ця політика спричиняє гідні жалю кривди та наносить великі шкоди у совісті, зобов'язані виказувати її хибний шлях. Однак, на жаль, дуже часто можна почути, а зокрема від провідників нашого релігійно-церковного життя, протилежну думку, мовляв, усе, що робить Ватикан, і поза чисто релігійною ділянкою, стоїть поза межами критики... Справді, велике і дуже небезпечне помішання понять.

Член Управи Клівлендського Відділу ТзПУПУКЦ в ЗСА, пан Стефан Кікта, влаштував у залі церкви св. Йосафата, де відбувалися ці святкові сходини, виставку книжок, листівок, програмок і марок тощо, що пов'язані з особою Митрополита Андрея. Багато праці присвятили справі влаштування цього Святкового Вечора й інші члени цього Відділу, а зокрема його голова, інж. Іван Фур, та секретар, д-р Ярослав Крив'як. Голова відкрив, а пізніше закрив цей Святковий Вечір. Напочатку о. декан Ярослав Сірко прочитав молитву в намірениі беатифікації Слуги Божого Митрополита Андрея. Свято, на якому було понад двісті приявних, в цьому вісім священиків (три позамісцеві). закінчено відспіванням пісні „Боже, вислухай благання". Святковий Вечір попередили Молебні в церквах Клівленду в намірениі беатифікації Слуги Божого Андрея.

---

1) „В Україні скликувано мітинги проти Верховного Архиєпископа, бо він, мовляв, хоче відірвати Україну від Совєтського Союзу, а тут в Римі деякі наші духовні, подразнені у своїх амбіціях при допомозі пок. Кардинала Спелмана, як оповідають, розбили вже рішену справу Українського Патріярхату на Підготовчій Соборовій Комісії". (Дивись: о. д-р І. Нагаєвський, Патріярхати, їх початок і їх значення в Церкві та Український Патріярхат. Ню Йорк, Українське Богословське Наукове Товариство, 1973, стор. 124).

2) Цю доповідь мав виголосити д-р Василь Маркусь. Як тільки прийшла відмовна відповідь (з причини від нього незалежної), організатори Святкового Вечора негайно телефонічно зробили поправку оголошення у „Свободі", але безуспішно.

БРАТСТВО „БРОДИ-ЛЕВ" ІНК.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться дня

5-го березня 1976, год. 6:30 веч.
у власній домівці

УКР. НАРОДНИЙ ДІМ в НЮ ЙОРКУ
140-142 Second Avenue, New York, N.Y.

УПРАВА

ОКРУЖНА ТАБОРОВА КОМІСІЯ ПЛАСТОВОЇ ОСЕЛІ „ВОВЧА ТРОПА", ІСТ ЧЕТГЕМ, Н. Й.

Повідомляємо, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ОКРУЖНОЇ ТАБОРОВОЇ КОМІСІЇ ПЛАСТОВОЇ ОСЕЛІ

„ВОВЧА ТРОПА"

— відбудуться —

в неділю, 8-го лютого 1976 р.

о год. 10-ій рано в ПЛАСТОВІЙ ДОМІВЦІ

144 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

- На порядку нарад: звіти Управи Оселі; Вибір нової Управи і Контрольної Комісії; Затвердження бюджету і пляну праці.
- Кожній Пластовій Станиці та гурткові Пластприяту прислуговує ОДИН ДЕЛЕҐАТ на кожну почату 50-ку членів.

ЗА УПРАВУ ОТК:

Пл. сен. Ярослав Бойдуник, голова — Інж. Василь Іванчишин, секретар

„ТЕРЕМ" Ч. 5

Появилось 5-те число Терему, біографічного журналу, накладом Інституту Української Культури в Детройті (АДУК) присвячений творчості

МИСТЦЯ

ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

В журналі статті: В. Барки, М. Антонович-Рудницької, В. Поповича, Б. Стебельського, Є. Андрієвича, стаття інтерв'ю Юрія Тиса з мистцем, автобіографічна стаття мистця.

69 ілюстрацій чорно-білих та одна кольорова. 72 сторони друку.

Ціна $7.50 — з пересилкою $7.75. Комплет: чч.: 2, 3, 4, 5 — 15.00 дол. з пересилкою — $1.50.

Перше число перешлемо пізніше. Журнал висилаємо за попереднім надісланням грошей.

Адреса адміністрації:

A.D.U.K.-Terem
13588 Sunset Street, Detroit, Michigan 48212

Гідне закінчення Року Жінки в Чікаґо

(З ДІЯЛЬНОСТИ ОДВУ)

ІМПРЕЗА ЗАКІНЧЕННЯ РОКУ ЖІНКИ В ЧІКАГО
На фото (зліва) сидять: пані Капітан (в заступстві Ніни Білецької), К. Гульґій, А. Дмитрусь, М. Гарасовська-Дачишин, О. Гарасовська, Н. Іванів, А. Куропась; стоять Г. Черінь, Ю. Назаревич, М. Лесейко, В. Косогор, У. Ярошевиг (для Є. Кулик), Р. Турянська, Л. Самбірська, Г. Яцкевиг.

2-ий Відділ Організації Державного Відродження України (ОДВУ) підійшов до справи Року Жінки по-державницькому.

Без огляду де не працювала б українська жінка, до якої вона організації чи церкви не належала б жінкам належиться пошана і признання за пророблену роботу в нашій громаді і поза нею.

ОДВУ дало так почин повшанування жіночої праці серед нас не на вузько-партійному ґрунті, а на спільній імпрезі в пошані до всіх національних працівників.

Хтож були ті чікаґські жінки? Що вони робили щоб бути вирізнені?

За працю в дошкіллю і шкільництві вирізнено Дмитрусь Анну і Юлію Назаревич. В театральному мистецтві Емілію Кулик та Орисю Гарасовську. За працю серед молоді відзначено Михайлину Лесенко, Ярославу Проців і Надію Голящ. За працю в рядах ОДУМ вшановано Валентину Косогор і Галину Яцкевич. Невтомну Наталку Іванів за службу для громади в рядах УЗХреста, як теж Антонину Куропась кол. голову УЗХреста, що під час війни працювала для американських збройних сил — шиттям бандажів і інших середників першої допомоги для армії. Відзначено мисткиню Г. М. Дачишин. Мистців слова Рому Турянську і Люсю Самбірську, неперевершену авторку радіових передач. На відтинку політичнім, Уляна Целевич, а на громадськаму, Любослава Шандра не мають їм рівних, як теж Мирослава Ґалан на відтинку хорового мистецтва.

Всі ті жінки з нової і старої еміграції, крім Катерини Гульчій, яка на полі Суспільної Служби довершила так багато, що про це варто написати окремо на тему „що може зробити одна людина". Пані Гульчій — продукт Америки.

На імпрезі, що коштувала учасників по 10 дол., зібралися всі ті, що хотіли відзначити працю жінки. Промовляли Рома Турянська, яка приготовила гумореску і поетеса Ганна Черінь, яка теж відзначена. Сказала вона, що в родині чоловік є головою, а жінка шиєю, яка ним кермує, але часом голова впреться і шия не дає ради. Це зокрема подобалося „мужеській знаті".

Як подобалася імпреза, на яку прийшла сотня людей — відзначеним жінкам?

Одна з них так сказала: „Я, Катерина Гульчій кланяюсь Вам з вдячністю за це відзначення, а що найважніше за признання і вшанування діяльности української жінки у різних галузях громадської праці.

Емілія Кулик зі шпиталю написала: „Ваш шляхетний і висококультурний почин напевно дасть стимул до побільшення ініціятиви і енерґії для так потрібної праці жіноцтва".

Надія Голяш була перешкоджена і не могла прийти, одначе привітала імпрезу словами: „Почуваюся до милого обов'язку скласти щиру подяку за вирізнення мене серед суспільно-громадських жінок-діячок на терені міста Чікаґо. Ґратулюю всім відзначеним жінкам і бажаю їм успіхів у відповідальній і суспільній праці в дусі української єдности та християнських чеснот".

Капітальну працю, реєстр жіночої активности, промов, конґресів і т. п. приготовив проф. д-р Юрій Мачук, який переглянув не одну книгу і газету реєструючи виступи українського жіноцтва в Америці, Канаді і діяспорі.

Програмою вечора вміло проводив ред. М. Панасюк. Імпрезу вшанував канцлер дієцезії о. В. Білинський.

Степан Куропась

Синхронічно-хронологічна таблиця до історії України

Леонід Соневицький дав кілька праць із історії України та опрацював деякі проблеми з нашої історії для „Енциклопедії Українознавства". Він не міг розвинути ширше своїх крил, бо несподівана смерть перервала його наукову діяльність на 44-му р. життя (1922 - 1966).

Тут появляються окремою відбиткою з „Енциклопедії Українознавства" його синхроністично-хронологічні таблиці до Історії України, які є дуже добрим довідником для тих, які схочуть порівнювати події з історії України з тим, що тоді ділялось в наших сусідів — у Візантії, Польщі, Татар та Москві. Отже в цих таблицях є такі рубрики: Україна, сусідні країни й інші важливі події в Европі.

Ці таблиці мають історію України від IX до половини XX віку. З них наша молодь може бачити такі дати в нашій дванадцятисотлітній історії, якими може гордитися, порівнюючи їх з тими подіями, які одночасно відбувались в наших сусідів і в Европі. Та вона побачить і те, що в 1975 р. ми втратили останнє заборало української другої самостійности (Запорізьку Січ"), а американці тоді виборолн собі самостійність.

Ці синхронологічно-хронологічні таблиці можуть придатися нашій старшій молоді, яка вивчає українську історію та порівнює її із всесвітньою історією. Книжку Л. Соневицького можна купити і в „Свободі", ціна $ 1.50.

Л. Луців

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді і вільному світі нового свідомого члена!

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у середу, 28-го січня 1976 р. відійшла у Вічність наша Найдорожча **МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ**

бл. п.

КАТЕРИНА ШУМНА

проживши 86 років.

ПАРАСТАС у п'ятницю, 30-го січня 1976 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні П. Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку.

ПОХОРОН у суботу, 31-го січня 1976 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення до української католицької церкви св. Юра, а звідси на цвинтар Woodlawn, Bronx N. Y.

У глибокому смутку:
МИХАЙЛО — син
МЕРІ СТОВН — донька
Внуки та Правнуки

ПОДЯКА

В четвер, 18 грудня 1975 р., несподівано, відійшов у Вічність, на 38-му році життя, наш Найдорожчий і Незабутній **МУЖ, БАТЬКО, СИН і ЗЯТЬ**

бл. п.

ВІКТОР КОНСТАНТИН (КОНСТАНТИНІВ)

Цією дорогою складаємо нашу найсердечнішу подяку усім нашим Рідним, Друзям, Знайомим та Людям Доброї Волі в Детройті і околиці, які, перш за все, так сердечно і дійсно по-християнськи віднеслись до нас під час недуги Покійного, допомагаючи нам морально і фінансово і цим даючи нам спромогу відвести Хворого до Майо Клініки у Міннесоті на лікування.

Рівночасно щиро дякуємо пан-отцям протосереєю Олекс. Биковцеві УАПЦ і Серг. Фединиякові ЧСВВ за відправлення похоронних обрядів, 96-му Відділу СУА за влаштування похоронної тризни та Всім Тим, що склали пожертви, виявили нам свої глибокі співчуття і були з нами особисто чи думками в ці болючі та важкі дні.

З безмежною подякою у серці:

дружина — МАРІЙКА з діточками ТАМАРОЧКОЮ і АДРІЯНЧИКОМ
мати — ГАЛИНА КОНДРАЦЬКА з мужем МИХАЙЛОМ
тесті — ВОЛОДИМИР і ЕМІЛІЯ БОБ'ЯК

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність дня 5-го січня 1976 р. наш Найдорожчий і Незабутній **МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАҐЕР і ВУЙКО**

бл. п.

ІВАН ПУРІЙ

Сповнені невимовним жалем і горем, хочемо цією дорогою висловити нашу найщирішу подяку нашим дорогим Рідним, Близьким, Приятелям, Знайомим, які не жаліли труду й часу, щоб віддати останню прислугу Покійному й відпровадити Його на місце Вічного Спочинку.

В першу чергу щиро дякуємо Всечеснішому Отцеві Крилошанинові Любомирові Мудрому за Панахиди, похоронні відправи, зворушливу, прощальну проповідь у церкві та відпровадження тіла Покійного на цвинтар св. Реймонда.

Наша щира подяка п. д-рові В. Палідворові за теплу, сердечну згадку під час Панахиди й прощання Покійного як довголітнього члена управи 204 Відділу Українського Народного Союзу.

Ми глибоко вдячні за зворушливі слова-прощання Покійного: п. дир. Романові Крупці, шкільному товаришеві з гімназії в Рогатині та шваґрові Покійного п. мґ-рові О. Питляреві під час жалібних поминок.

Щиро дякуємо членам нашої Родини, Приятелям, Знайомим за участь в похоронах, за Заупокійні Служби Божі, за квіти, за вислови співчуття, зложені особисто, листовно чи телефонічно, а зокрема сватам Ірені й Богданові Висоцьким за прекрасний вінок квітів на домовину Покійного.

Вкінці дякуємо похоронному заведенню Валь і Лябелля у Вудгевен за старанне переведення похорону.

Нехай Милосердний Господь дарить Вас усіх своїми щедрими ласками.

У глибокому смутку:
дружина — СТЕФАНІЯ
син — БОРИС з дружиною ХРИСТИНОЮ і донями ТАНЕЮ і НАТАЛІЄЮ
сестра — АННА з чоловіком МИХАЙЛОМ і дітьми
брат — МИХАЙЛО з дружиною і дітьми
брат — РОМАН
брат — ЛЕВ

Пожертви на фонд „Церква в Потребі" замість квітів на могилу бл. п. ІВАНА ПУРІЯ:

дол. 50.00 — Іван і Ольга Кобзярі;
дол. 40.00 — Осип Звозда з родиною;
дол. 25.00 — Орест і Софія Питлярі, Анна і Михайло Зелики, Іван, Степаніда, Ігор і Дарія Зелики, Любомир і Ляриса Зелики, Роман Крупка, Ольга Черник;
дол. 20.00 — Андрій Кобзяр, Мирослав і Ірена Зелики, Михайло Кебус, Іванна Черничко;
дол. 10.00 — о. крилошанин Ярослав Шуст, Омелян і Дарія Шепаровичі, Михайло і Наталія Білоуси, Володимир і Марія Барагури, Василь і Марія Палідвори, Степан і Ольга Крижанівські, Тиміш і Ольга Білостоцькі, Ігор і Наталія Соневицькі, Ксеня і Петро Глесс, Олена Питляр, Дмитро Парубчак, Галя Назар, Роман Пурій, Ольга Томашівська.
дол. 5.00 — Олена Качала, Лев Рейнарович, Вільгельміна Гомотюк. Разом 475.00 дол.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ і ПІДПРИЄМЦІВ НЮАРКУ і ОКОЛИЦІ, Н. Дж.

в глибокому смутку повідомляє своїх Членів та Українську Громаду, що в середу, 28-го січня 1976 р. упокоївся в Бозі

бл. п.

ТЕОДОР ВИСЛОЦЬКИЙ

відомий суспільно-громадський діяч та довголітній член Управи і голова Товариства.

Вельмишановній Родині Покійного складаємо найглибші співчуття.

СУКП

УНС В МИНУЛОМУ РОЦІ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

нів, яке включає грамоти виплачені та на безплатному продовженні, втратив УНСоюз за 1975 рік 957 членів, на що склалося 590 членів втрати в деп. молоді, 513 членів втрати в деп. дорослих і прибуток 146 грамот акцидентового забезпечення. З 31-им грудня 1975 року мав УНСоюз разом 88,112 членів, в тому 23,262 молоді, 58,795 дорослих і 6,055 акцидентових грамот.

Вкінці свого звіту головний секретар поінформував про праці Рекордового Відділу над річними звітами для забезпеченевих урядів стейтів і провінцій, в яких УНСоюз веде своє забезпеченеве підприємство.

Головний організатор Степан Гавриш подав ряд статистичних зіставлень про організаційні успіхи і невдачі в поодиноких Округах і Відділах. Він ствердив, що найкращим місяцем минулого року в організаційній праці був грудень, в якому приєднано 487 нових членів на суму 1,133.000 дол. загального забезпечення. Тільки дві Округи УНС, в Шамокіні і Пассейку, виконали і перевиконали в минулому році свою організаційну квоту: Шамокін здобувши 191 члена (квота була 130), а Пассейк 67 членів (квота — 60). Сім Округ (Аллентавн, Джерзі Сиіт, Нюарк, Перт Амбой, Піттсбург, Сиракюзи-Ютика та Янгстав) виконали свої квоти на 75 відсотків і більше, сім Округ виконали квоту тільки на 50 відсотків або менше, а одна Округа (Ст. Луїс) не придбала ані одного нового члена. Було тільки три Округи (Бостон, Рочестер і Вунсакет), в яких всі Відділи взяли активну участь в організаційній роботі.

Подавши ряд дальших статистичних даних та інформацій, головний організатор зупинився найдовше на проголошеній вже новій організаційній кампанії в 1976-му році, кінцевою метою якої є приєднати до УНСоюзу 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10 мільйонів долярів. Цю квоту вже розділено на поодинокі Відділи і Округи. Згідно з дотеперішніми познаками, можна очікувати, що кампанія буде успішно розгортатися, тим більше, що за успіхи в ній призначено, крім звичайних нагород, ще цілий ряд надзвичайних, включно. Таку можливість матимуть всі секретарі і організатори, які кожного місяця приєднуватимуть бодай по одному членові. Про перебіг змагань у цій новій організаційній кампанії постійно інформуватимуть „Свобода" і „Український Тижневик".

Заступниця головного предсідника пані Марія Душник коротко звітувала про участь в організаційній кампанії жінок, піддаючи ряд думок і пропозицій на посилення їхньої участи в новій організаційній кампанії. Звітодавець також поінформувала про плян відкриття пам'ятника Лесі Українці на Союзівці та зв'язані з цим урочистості.

Звіт гол. предс. Й. Лисогора: арбітраж, великі перспективи

Головний предсідник Иосип Лисогір насамперед поінформував Екзекутиву про рішення Американської Арбітрарної Асоціяції в справі вимог головного і побічних контракторів щодо додаткової виплати коштів будови Української Будівлі з уваги на деякі зміни в господарській коньюктурі та спричинене непередбаченими і незалежними від нікого обставинами деяке припізнення в будові. В цій справі звітодавець відчитав листа правних заступників УНС в Арбітрарній Асоціяції та їх рекомендації. Розглянувши справу, Головний Екзекутивний Комітет однодушно рішив прийняти рекомендацію правних заступників щодо виплати 416,893.00 долярів додаткових коштів головному контракторові, та передати на рішення суду вимогу виплати додаткових коштів підрядних контракторів.

Головний предсідник Й. Лисогір довше зупинився на фінансовому стані Української Будівлі та на дальших перспективах. Минулий 1975 рік був переломовим у винаймі приміщень — винайимлено всі вільні ще приміщення, за виїмком одного і частини другого поверхів із доброю перспективою винайомити їх вже в найкоротшому часі. Деякі з нових льокаторів інвестували дослівно мільйони долярів в спеціяльне, потрібне для них устаткування винайомлених ними в Українській Будівлі приміщень. Деякі з нових льокаторів займуть нові приміщення в Українській Будівлі вже в короткому часі, інші в половині року і пізніше. Загальна сума прибутків з чиншів від винайму приміщень уже в цьому 1976-му році виноситиме 980,000 долярів, що дозволить покрити не тільки всі адміністраційні видатки і відсотки від затягнених позичок, але й залишиться вже надвишка, як і дальше інвестиція УНСоюзу. В наступному 1977-му році прибутки з чиншів від уже винайомлених приміщень виноситимуть 1,300,000 долярів, уже з поважним зиском для УНСоюзу. Винайм приміщень в Українській Будівлі великими і престижевими фінансовими формами та федеральними і міськими урядовими агенціями відкриває цілком нові й небувалі досі перспективи для цього району Джерзі Сиіти в безпосередньому сусідстві від світового фінансового центру в Ню Йорку, який поступово сам перетворюється в більший фінансовий центр цієї світової метрополії — звітував п. Й. Лисогір, інформуючи рівночасно й про дальші нові можливості та перспективи для УНСоюзу.

Інформацією та обговоренням запланованого на 21 і 22 лютого цього року великого Українського Фестивалю в Шамокіні з нагоди 200-річчя Незалежности Америки і 100-річчя Українського Поселення, як і деяких інших імпрез УНСоюзу з нагоди цих ювілеїв, закінчено ці чергові наради Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу.

ПЕРЕБУВАННЯ Л. ПЛЮЩА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

надала собі назву: Єдність, Незалежність і Демократія. Групою керують соціялісти. При останніх внутрішніх виборах група здобула 60% голосів. Їй протистоїть група мілітантних комуністів „Єдність і Дія", яка має під своїм впливом 31,5% членів. Три дрібні групи охоплюють троцькістів, анархістів, але також учителів, які стоять близько до ліворадикальної Об'єднаної Соціялістичної Партії (насправді, серед усіх, найбільш права група — З. П.). Профспілка учителів має 315.000 членів і завдяки цьому числиться, як одна із найсильніших профспілок Франції. Профспілка зберігає давні пов'язання з керованою комуністами СЖТ (Конфедерасіон Женераль де Травай — З.П.). Інша частина членства, навпаки, зберігає афіляції до Християнської Федерації Профспілок і Форс Уврієр.

„В одній заяві профспілка СНІ подала причини, чому вона взяла не себе кошти утримання Плюща. В заяві сказано: „Ми завжди вміли зберігати і практикувати міжнародну солідарність. З кінця війни ми підтримували профспілки організуваних учителів з Еспанії. Ми довгий час гостювали в себе мілітантних членів чілійських профспілок. Ми брали участь у кампанії за визволення Плюща. Це було нормальне, що ми йому допомагали. Слід було також уникнути, щоб він був зданий на допомогу правих кіл, які завжди є ладні і готові користуватися супротивниками совєтського уряду для своїх цілей. Плющ дуже добре розумів наші наміри. Він не бажає, щоб будь-хто інший поклав руки на нього. Він відкидає допомогу з боку добродійних організацій і приймає лише нашу підтримку, бо ми є профспілкою трудящих у галузі освіти".

„Профспілка СНІ, а також Профспілка для Національного Виховання (ФЕН) проголосили тепер збірку в користь совєтського математика Плюща. Тільки близька до комуністів внутрішня фракція 'Єдність і Дія' дотепер стримувалася. Ліво-незалежний тижневик „Лє Нувель Обсерватир" свого часу емістив під заголовком „Комуніст на волі" вістку, що американська організація у Відні, „Інтернешенел Реск'ю Кеммітті" даремно намагається спонукати Плюща, щоб він не їхав до Франції. Тижневик пише про різні намагання чинити натиск на росіянина. За даними тижневика та на підставі інших інформацій совєтський математик перебуває тепер у свого приятеля Мішела Бруе, у Монтеро".

Стільки — Герберт Кауфманн в „ФАЦ". Знаменно, що дотепер „ФАЦ" послідовно визначала національність Леоніда Плюща, як українця. Тепер він враз став „росіянином" і „совєтським математиком". Було б сьогодні далеко передчасно визначати позиції Леоніда Плюща на підставі тільки західніх журналістів і кореспондентів. Почекаємо, аж Леонід Плющ очуняє настільки, встигне розглянутись та освоїтись з новим оточенням, щоб могти визначити свою позицію самому. З тактом і вирозумінням українська громадськість повинна докласти свою частину зусиль, щоб Леонід Плющ приєднався туди, куди за своєю кров'ю національністю і культурою природно приналежить: до української національної спільноти.

Відзначення 50-ліття чернечого життя о. М. М. Маркова, ЧСВВ

Гленков, Н. Й. — 22-го грудня 1975 року в манастирі оо. Василіян св. Йосафата в Гленкові під Ню Йорком відбулося відзначення 50-ліття чернечого життя о. Максима М. Маркова ЧСВВ. В цьому манастирі міститься тепер новіціят оо. Василіян, і до нього прибуває о. М. Марків на відпочинок по місійній праці, звичайно під час різдвяних ферій.

Минулого року в грудні чернеча братія та сусідні оо. Василіяни використали побут о. Максима в Гленкові та відзначили його 50-ліття чернечого життя. Ігумен манастиря св. Йосафата о. Олександер Гавкалюк, ЧСВВ, відкрив цю скромну програму імпрези, привітавши всіх присутніх, між ними і о. протоігумена Патрика Пащака, якого попросив до слова.

О. протоігумен Пащак поздоровляв о. М. Маркова з 50-літтям манастирського життя та підкреслював те, що скромний Ювілят о. М. Марків був увесь час льояльним черцем до свого проводу, не заломився під час неуспіху, бо вірив, що плянував іти чесною дорогою. Його сміло можна б назвати найактивнішим місіонером, місіонером, якого знають тисячі вірних не тільки в цій країні, але і в Аргентині, Канаді і в Англії. Отець Максим, бувши протоігуменом о. Василіян в цій країні, виявився добрий господар, бо це він купив Гленков для Чину оо. Василіян, в якому то приміщенні могло б приміститися далеко більше новиків, як їх є тепер.

При кінці обіду промовив о. М. Марків. Він сказав, що ціле своє життя вірив в ту правду, що „хто з Богом, то Бог із ним". І тому він тішиться, що Бог дає йому здоров'я, і що він може ширити Боже слово між вірними українського народу в різних країнах. Ювілят дякував за те, що чернеча братія згадала його з приводу 50-ліття перебування в чині о. Василіян. Просить Бога, щоб дозволив йому продовжувати місіонерську працю.

На цьому прийнятті була і одна світська особа — автор цих рядків, з того титулу, що вона найближчий сусід Ювілята з Рідного Краю. Вони обидва навчалися в тій самій дрогобицькій гімназії, і обидва зустрічалися в „чотирикутнику смерти" взимі 1919 - 1920 на Україні. Світська особа вперше бачила чернече життя: присутні співом молилися перед і пообіді, а крім того наприкінці всі в сусідній каплиці потиху молилися.

Л. Луців.

Роковини Української...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

в'язки молоді супроти нашої поневоленої батьківщини. Він закликав молодь ввійти в організоване американське життя і серед його керівних осіб здобувати прихильників для нашої справи. Головну промову на бенкеті виголосив конгресмен Генрик Гайд, який назвав всіх тих, що стоять в активній боротьбі за свободу, духовими спадкоємцями Вашінгтонових борців за свободу. Він відмітив з великим сумом, що ще так багато людей живе сьогодні поневоленими. Він закликав американський нарід схаменутися та опам'ятатися і стати в авангарді змагань за рівноправність та свободу для всіх, бо світ не може жити пів вільний, а пів поневолений.

На бенкеті мав бути присутній ще конгресмен Френк Анунзіо, але святкування італійської громади у Вашінгтоні перешкодили в тому. Українська громада одначе, відмітила відданість цього конгресмена для справи поневолених народів, а зокрема його прихильне ставлення до українців, та нагородила його щитом (плякатом) за його жертвенність та провідну ролю в обороні принципів свободи.

Кульмінаційною точкою бенкету було висвітлення фільмової стрічки, яка показала президента Форда, як він промовляв до української спільноти під час відвідин у нього української делегації в зв'язку з святкуванням 200-річчя Америки та 100-річчя українського поселення в цій країні. Заява президента Форда була надрукована в „Свободі".

На бенкеті були присутні Владика Константин, чікагський єпископ УПЦеркви, який провів молитву, Владика Ярослав Габро, єпископ української католицької епархії св. Миколая, який уділив благословення, та пастор Олекса Гарбузюк, голова Все-Українського Євангельсько - Баптистського Збору, який провів кінцеву молитву.

Бенкет був започаткований співом американського гимну, що його виконав д-р Іван Рудавський з д-ром Володимиром Касарабою при фортепіяні. В мистецькій частині бенкету виступали: гітаристи ансамблю „Верховина" при катедрі св. о. Миколая, під мист. кер. Галі Мрищук і Ярослави Проців та хор СУМА „Ватра" Осередку ім. М. Павлушкова, під мист. кер. Оксани Ференц та Марійки Гаврилюк. Майстром церемонії на бенкеті був д-р Мирон Куропась, якого недавно президент іменував на свого дорадника для справ етнічности в Америці.

Громада Детройту...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

стала наріжним каменем у вивченні нової історії Европи. Разом з тим довів на прикладах, як два Державні Акти 22 січня піднесли національну свідомість українського народу, яка, та свідомість, передається з покоління в покоління й український народ у різних формах веде боротьбу з московським імперіялізмом за здобуття рівних прав у сім'ї вільних народів нашої плянети.

Академію виповнила досить широка мистецька програма, в якій виступали: меццо - сопрано Христина Липецька при фортепіяновому супроводі Марії Лісовської. Молода й талановита співачка, маючи прекрасний голос і добру школу, вміє захоплювати публіку чаром співу й володінням артистичної техніки.

Молодь української православної катедри св. Покрови — ОДУМ і Ліга Православної Молоді дали два відділи концерту. У першому — виступив дівочий ансамбль ОДУМ'у „Фіялки" з дванадцяти дівчат у віці 16-20 років, убраних у сріблисто - голубі сукні. Їхні усміхнені обличчя й стрункі постаті чарували публіку. „Фіялки" проспівали кілька пісень з солістом Павлом Писаренком при фортепіяновому супроводі Галі Коваленко. Окремою точкою дует виконали Петро Китастий і Павло Писаренко. У другому відділі Ансамбль Бандуристів Ліги Української Православної Молоді під керівництвом П. Китастого виконав кілька композицій.

В окремій точці Марія Лісовська виконала на фортепіяні композиції Л. Ревуцького та М. Лисенка. Баритон Ярема Цісарук при фортепіяновому супроводі Лариси Цісарук виконав кілька пісень.

Мистецька частина академії захоплювала людей ще й тим, що її виконувала молодь, яка народилась у ЗСА чи дітьми прибула в цю країну, вихована у школах українознавства.

Свято Державности закінчено співом „Ще не вмерла".

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го ЛЮТОГО 1976 р.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл 336 Відд., о год. 11-ій ранку в залі церкви св. Йосафата на Стейт Рд. На Річних зборах переобрано ту саму Управу. Проситься вирівняти залеглі вкладки. — В. Шмагло, пред., Гр. Кісіль, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Т-во ім. Є. Коновальця 240 Відд. повідомляє, що Загальні збори не відбулися в оголошеному речинці з причин від Управи не залежних, тому відбудуться 8 лютого 1976 р. о год. 1 по пол. в залі церкви св. Йосафата в „Кафетерії". — І. Сліпець, гол., М. Кігічак, секр., В. Якьмa, скарбник.

УКРАЇНЦІ! НАШИМ СТРЕМЛІННЯМ Є, ЩОБ КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ - УКРАЇНКА АМЕРИКИ Й КАНАДИ СТАЛИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ.

ЧИ ВИ ВЖЕ НАЛЕЖИТЕ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ???

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!